

असङ्गतित mfn. (-तः-ता-त) Not purposed, not resolved or determined on. E. अ neg. सङ्गतित purposed.

असङ्गमुक mfn. (-कः-का-कं) Firm, steady. E. अ neg. सङ्गमुक mutable.

असङ्गार्थ mfn. (-र्णः-र्णा-र्ण) Uncompounded, uncollected, unmixed. E. अ neg. सङ्गीर्थ collected.

असङ्कुल mfn. (-वः-ला-ल) Clear, open, broad. m. (-जः) A broad road. E. अ neg. and सङ्कुल crowded.

असङ्हेत mfn. (-तः-ता-तं) Not appointed, not agreed upon. E. अ neg. सङ्हेत an agreement.

असंख्य mfn. (-खः-ख्या-ख्य) Innumerable, exceedingly numerous. E. अ neg. and संख्य to be numbered.

असंख्यता f. (-ता) Innumerability, immensity, infinity. E. वल् added to the preceding ; or with ल, असंख्यल.

असंख्यात mfn. (-तः-ता-तं) Uncounted. E. अ neg. संख्यात numbered.

असंख्येय mfn. (-यः-या-य) Innumerable. E. अ neg. संख्येय to be counted.

असङ्ग mfn. (-जः-ज्ञा-ज्ञ) Solitary, unassociated. E. अ neg. सङ्ग with.

असङ्गत mfn. (-तः-ता-तं) 1. Uneven, unequal. 2. Unattached. 3. Unpreferred, disesteemed. 4. Improbable, inconsistent. 5. Unaccompanied, unassociated with. E. अ neg. सङ्गत connected.

असङ्गति f. (-तिः) 1. Improbability, incongruity. 2. Not associating with. E. अ neg. सङ्गति congruity.

असङ्गम m. (-मः) 1. Separation, disunion. 2. Inequality. 3. Incongruity. 4. Not associating with. E. अ neg. सङ्गम union.

असच्चास्त्र n. (-स्त्र) Heretical or heterodox doctrine. E. असत् untrue, शास्त्र a scripture.

असञ्जन m. (-नः) A wicked or contemptible person. E. असत् bad, जन a person.

असञ्ज mfn. (-जः-ज्ञा-ज्ञ) Insensible. E. अ neg. सञ्ज sign of life.

असत् mfn. (-सन्-सती-सत) 1. Non-existent, not being. 2. Untrue, unreal. 3. Bad, vile. E. अ neg. and सत् being, &c.

असताधी f. (-धी) Wickedness. E. असत् bad, डौप् affix, and आध inserted.

असती f. (-ती) A disloyal or unchaste woman. E. अ neg. and सती virtuous, &c.

असतीसुत m. (-तः) A bastard. E. असती and सुत a son.

असत्कार्यान् mfn. (-र्णा-र्णम्-र्ण) Wicked. n. (-र्ण) Wickedness. E. असत् and कर्य act : also असत्कार्य, असत्क्रिया, &c.

असत्क्रात mfn. (तः-ता-तं) Ill done, done from improper motives, or in an unbecoming manner. E. अ neg. सत् good, क्रत done.

असता f. (-ता) 1. Non-existence. 2. Untruth. 3. Wickedness. E. असत् and तल् added ; also with ल, असत्त्र.

असत्पथ m. (-यः) 1. A bad road. 2. Evil practice or doctrine. E. अ neg. सत् good, and पथिन् a road.

असत्प्रियह m. (-हः) Receiving unfit presents, or from improper persons. E. असत् and प्रियह acceptance.

असत्पुत्र m. (-तः) 1. A childless man. 2. A wicked or disreputable son. E. असत् and पुत्र a son.

असत्य mfn. (-वः-व्या-व्य) 1. False, untrue. 2. Lying, a liar. n. (-व्य) Untruth. E. अ neg. सत् true.

असत्यवादिन् mfn. (-दी-दिनी-दि) A liar, speaking falsely, giving false evidence. E. असत्य and वादिन् who speaks.

असत्यसत् mfn. (-सः-स्या-स्य) Treacherous, base, wicked. E. असत्य untrue, सति combination, अच् aff.

असत्यसत्तिभ mfn. (-भः-भा-भं) Improbable, unlikely. E. असत्य and सत्तिभ like.

असत्यसंसर्ग m. (-र्ण) Evil company. E. असत् wicked, and संसर्ग association.

असद् m. (-द् or -त) A name of INDRA.

असद्यजीव m. (-ता) A heterodox student. E. असत् untrue, bad, अधि before इच् to go, to read or study, and वच् aff.

असद्वाचार mfn. (-रः-रा-र) Wicked, following evil practices. m. (-र) Evil practice. E. असत् and आचार observance.

असदाचारिन् mfn. (-री-रिची-रि) Wicked, vile, one who follows bad or heterodox practices. E. असदाचार and इनि aff.

असद्ग mfn. (-गः-ग्री-ग) Unlike, dissimilar. E. अ neg. सद्ग like.

असद्यग m. (-हः) Caprice, idle or childish desire. E. अ neg. सत् good, wise, &c. and यह what is taken.

असदाव m. (-वः) 1. An evil temperament or disposition. 2. Nonexistence. E. असत् and भाव nature.

असद्विति f. (-तिः) 1. Low or degrading occupation or profession. 2. Wickedness. E. असत् wicked, इति practice.

असद्व्यवहार mfn. (-रः-रा-र) Following evil practices. m. (-रः) Evil practices. E. असत् and व्यवहार practice.

असद्व्यवहारिन् mfn. (-री-रिची-रि) Following evil courses. E. असद्व्यवहार and इनि aff.

असन m. (-नः) A tree, (Pentaptera tomentosa.) n. (-न) Throwing, sending. E. अस to expel (disease), to send, to throw, ल्पुद् aff.

असनपर्णी f. (-र्णी) The name of a plant, (Marsilea quadrifolia.) E. असन and पर्ण a leaf; having leaves like the Asana.

असन्ति mfn. (-तिः-तिः-ति) Childless. f. (-तिः) Want of posterity. E. अ neg. सन्ति descendants.

असन्तान mfn. (-नः-ना-नं) Childless, having no posterity. m. (-नः) Want of posterity. E. अ neg. सन्तान progeny.

असन्तुष्ट mfn. (-षः-षा-ष) Displeased. E. अ neg. सन्तुष्ट pleased.

असन्तोष m. (-षः) Displeasure. E. अ neg. सन्तोष pleasure.

असन्दिग्ध mfn. (-घः-घ्ना-घ्न) 1. Undoubted, unsuspected. 2. Certain, confident. E. अ neg. सन्दिग्ध doubted.

असन्दिष्ट mfn. (-षः-षा-ष) 1. Unapprised. 2. Uncommunicated. E. अ neg. सन्दिष्ट informed.

असन्धान n. (-ने) 1. Want of an aim or object. 2. Disjunction. E. अ neg. सन्धान holding together.

असन्धि f. (-धिः) Want of union or connection. E. अ neg. सन्धि junction.

असन्धित mfn. (-तः-ता-तं) Untied, unbound, at liberty, loose. E. अ neg. सन्धित tied.

असन्धद mfn. (-जः-ज्ञा-ज्ञ) 1. Born, produced. 2. Affecting knowledge, conceited as a Pandit or teacher. 3. Proud. 4. Unarmed. E. अ neg. सम् with, &c. नहु the part. past, of नहु to bind.

असन्धिकर्ष m. (-र्षः) 1. Non-perception of objects, not bringing them to the mind. 2. Remoteness. E. अ neg. सन्धिकर्ष attraction.

असन्धिकृष्ट mfn. (-र्षः-र्षा-र्ष) 1. Unperceived, undistinguished. 2. Remote, not near. E. अ neg. सन्धिकृष्ट drawn near to.

असन्धिति f. (-धिः) 1. Absence, distance. 2. Confidence, absence of doubt. E. अ neg. सन्धिति proximity.

असन्धिति mfn. (-तः-ता-तं) Far, not near. E. अ neg. सन्धिति placed near.

असन्धान n. (-ने) 1. Disrespect. 2. Impro propriety. E. अ neg. सन्धान respect.

असपिष्ठ mfn. (-खः-ख्णा-ख्ण) Unconnected by obsequial offerings. E. अ neg. सपिष्ठ offering a common cake.

असन्ध्य mfn. (-यः-य्या-य्य) 1. Unfit for an assembly. 2. Vulgar, low. E. अ neg. सन्ध्य belonging to a company.

असम mfn. (-मः-मा-मं) 1. Unequalled, individual, without a fellow or equal. 2. Uneven, unequal either in surface or number. m. (-मः) A name of Budd'ha or a Budd'ha. E. अ neg. and सम like, same.

असमच mfn. (-चः-चा-च) Absent, not present or visible. E. अ neg. समच before the eyes.

असमस्य mfn. (-यः-या-यं) Part, partial, incomplete, unentire. E. अ neg. समस्य all.

असमानस mfn. (-सः-सा-स) Unequal, unlike. n. (-सं) Unconformity, disparity, difference. E. अ neg. समानस equal.

असमय m. (-यः) 1. Unseasonableness. 2. Unfit or unfavourable time. E. अ neg. समय season.

असमवायिकारण n. (-ण) (In logic,) Incidental cause, as the simple conjunction of two different objects. E. असमवायिन् and कारण cause.